

Om örterns föda

I anledning af att detta antages såsom gjort, att jorden för sig själf föga annorlunda bidrager till växternas fortkomst, än såsom låmnande dem en fast botten, hvaruti rötterna äga skydd emot hetta och andra voldsamheter; såsom emottagande och tildelande den vatten; såsom utur luftkretsen och gödfel attraherande och bibringande fetmor, samt andra tjenliga näringsämnen. När en ört bekommer redan tilredd föda går växten fortare, ännu när den äro henne måste utarbetas.

För min del nekar jag icke, att föregående mening förefallit mig ganska trolig, men att jorden ingen ting materialiter kan bidra vågar jag nu så mycket mindre yrka, som väl utlötad äska genom kemisk lönderdelning givit mig både kalk, hvit magnesia, lera och kisel, just samma ämnen, som träffas i allbördig åker och gödfel.